

Editorial

Manifest pentru o viață independentă

Aurel Burcea
președinte Asociația „HandHope”

Conceptul de viață independentă nu este doar o alternativă la formele deja existente de îngrijire și asistență, nu este modă adusă din afară sau un concept dezvoltat pentru a scoate mai mulți bani de la stat...Viața independentă a apărut, în special, ca o rezistență împotriva modelului medical de înțelegere a dizabilității și la discursul referitor la asta, în spatele cărora se află, practic, discriminarea... Ne opunem acestui model, ba mai mult, îl respingem cu vehemență!

.>>> continuare în pag. 2

„Eu sînt Domnul, Dumnezeul tău...
Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.”
(Exod 20: 2pp-3)

DIN CUPRINS:

- Povestea mea de viață - pag. 3
- Vrei o viață fericită? - pag. 4
- Iubirea se măsoară prin... - pag. 6
- Stresul și remedii ale acestuia - pag. 7
- Litere de lege - pag. 15
- O cursă pentru viață - pag. 16

„Pe cel ce se bucură în Domnul,
nici un necaz nu-l va scoate
din bucuria lui.”

Ioan Gură de Aur

Gândește-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

Vă oferim propria noastră interpretare asupra lumii și vieții, nu dorim doar să criticăm inegalitățile din relațiile sociale existente ci dorim să schimbăm radical aceste relații în practică. Conceptul de viață independentă nu este un model singular sau o formulă specifică, ci o varietate de noi modele care vor fi create și dezvoltate așa cum reies ele din nevoile și dorințele noastre individuale.

Unicitatea ființelor umane rezidă din abilitățile de a putea decide pentru ele însele, altfel spus abilitatea de a decide dacă unei ființe umane dreptul și obligația de a lua decizii. Alegerea modului propriu de viață este una din deciziile prin care fiecare individ își modelează și își afirmă unicitatea. Există încercări de a priva persoanele cu handicap de dreptul lor de a fi unici, aceasta întâmplându-se prin ideologie, forme de clasificare care spun cine are și cine nu are “nevoi speciale”. Zona științifică a clasificării constă în argumentele strict medicale, care tratează dizabilitatea/handicapul ca pe o boală, o deficiență sau o eroare care are nevoie de a fi diagnosticată pentru a fi reabilitată.

Conceptul de viață independentă înseamnă, simplu, să trăiești ca oricine altul, să ai posibilitatea de a lua decizii cu privire la propria viață, să ai posibilitatea de a efectua activitățile dorite și de a fi responsabil pentru ceea ce faci. Conceptul de viață independentă se referă la auto-determinare și autonomie, la dreptul și posibilitatea a-ți alege propriul drum și la libertatea de a face greșeli și de a învăța din ele... Mai presus de toate înseamnă dreptul și obligația individului de a alege, urma și “administra” propriul său mod de viață.

Conceptul de viață independentă nu înseamnă să trăiești o viață ușoară și poate fi riscant în anumite circumstanțe. Trebuie curaj ca să pășești în necunoscut, în nesiguranță, departe de cadrul instituțional în care fiecare individ este protejat și supravegheat prin reguli interne.

Conceptul de viață independentă este, prin definiție, imprezvizibil și, deci, individul este mult mai puțin supravegheat sau chiar deloc... Este nevoie ca individul să-și depășească teama provocată de abandonarea siguranței instituției și de a simți gustul deciziilor libere... Mulți au luat și vor lua o asemenea decizie, încrezători că sînt îndreptățiți să tindă spre independență la fel ca oricine altcineva și să refuze viața sub îngrijire și protecție, viața cu posibilități limitate și speranțe neîmplinite. Orice individ este în stare să fac acest pas.

Conceptul de viață independentă nu poate fi definit sau redus la ideea de a trăi acasă cu ultimele

adaptări în materie, de a avea un serviciu acceptabil sau o viață socială activă..., pentru asta nu este nevoie de mare efort pentru a ridica standardul de viață al cuiva sau de a-l face să se adapteze la regulile majorității...

Conceptul de viață independentă nu poate fi redus nici la un plan uniform pentru a orienta și implementa integrarea cu succes în societate, nici la ideea de a face totul de unul singur și nici la a fi independent în îndeplinirea unor activități zilnice. Acestea pot doar să acopere aspectele individuale și nu unifomitatea vieții individuale, care nu poate fi cuprinsă într-o singură definiție, indiferent de cât de complexă ar fi aceasta... După noi vor veni alții care vor scrie noi și diferite pagini despre viață independentă...

Conceptul de viață independentă este o mișcare și are și un caracter politic, trebuie recunoscut și garantat ca un drept uman și civil de bază, este o luptă împotriva tuturor formelor de discriminare, ghetoizare și violență fizică sau psihică. Este o luptă pentru șanse egale în toate domeniile vieții sociale și pentru posibilitatea și dreptul de a respinge cadrul instituțional și de a alege între diferite tipuri de servicii. Este, mai presus de toate, un mănunchi de idei care reprezintă o provocare și o critică la adresa ideologiei care definește sănătatea ca mod de viață și care încearcă să plaseze unii indivizi sau grupuri în poziția de persoane invalide, mai puțin competente, frustrate... în raport cu majoritatea “sănătoasă”...

Filozofia conceptului de viață independentă vorbește, simplu, despre faptul ca persoanele cu handicap trebuie să aibă drepturi civile egale și că libertatea lor de alegere și posibilitatea de a-și controla fiecare aspect al vieții lor trebuie să fie asigurate. Mișcarea viață independentă este modelată după diferite alte mișcări și inițiative civile și sociale: mișcarea pentru demedicalizare, pentru drepturile civile, pentru dezinstituționalizare, pentru protecția consumatorului...

În aprilie 1998 European Network for Independent Living a organizat o conferință internațională la Strasbourg pe tema Serviciilor de Asistență Personală, în cadrul conferinței recunoscîndu-se asistența personală ca un element de bază al vieții independente, acompunind persoana cu handicap în toate activitățile sale. A fost condamnată segregarea și instituționalizarea ca fiind violări a drepturilor fundamentale ale omului și a transmis guvernelor să adopte legislația necesară pentru protecția drepturilor persoanelor cu handicap, subliniind că serviciile de asistență personală sunt factorul cheie pentru atingerea stadiului de viață

Povestea mea de viață

-prima parte-

Cristina Ioana Maghiu
Carei - Satu Mare

Numele meu este Cristina Ioana Maghiu, am fost născută într-o zi geroasă de vineri, 13, a lunii februarie, în anul 1981, în frumosul oraș Carei din județul Satu Mare, oraș în care locuiesc, chiar și la această dată, cu mama, fratele și cumnata mea.

Acea zi de februarie a fost geroasă, chiar și pentru inimile membrilor familiei Maghiu, pe de o parte, deoarece mama nu era căsătorită cu tatăl meu, când m-a născut, iar pentru părinții și surorile ei era o mare rușine pe acea vreme, dar și pentru familia tatălui meu era la fel de geroasă, pentru că ei nu doreau să mă aibă în mijlocul lor. Căsătoria nu a avut loc niciodată, deoarece tatăl meu era încă student la Academia militară din Sibiu, iar mama nu avea studii atât de onorabile ca și el, pentru ca bunica din partea tatălui, să o dorească drept noră, iar pe mine ca nepoată, astfel încât, lucrul acesta a fost contestat, chiar și în instanță, avînd ei grijă ca hotărârea acesteia, să fie de partea lor.

Nici bunicul din partea mamei, nu dorea să mă aibă ca nepoată, el zicea, ca de la maternitate, să fiu dusă la casa de copii, ca rușinea familiei Maghiu, în felul acesta să fi fost ceva mai mică. Dar la rugămintele stăruitoare ale bunicii și mătușelor din partea mamei, a acceptat să fiu totuși adusă în casa lor.

Atunci s-a petrecut prima minune din viața mea, probabil că inima bunicului meu a fost cercetată de Domnul Dumnezeu, deoarece atitudinea lui negativă s-a schimbat brusc și, greu de crezut, într-una pozitivă, primindu-mă cu căldură și afecțiune, atunci când am fost adusă în casa familiei Maghiu, familia mea mult iubită, casă în care am petrecut anii frumoși ai copilăriei mele. Chiar bunicul s-a ocupat mult de buna mea creștere, de educația mea, de la el primind multe sfaturi bune și înțelepte, dar mai ales multă dragoste, eu numindu-l chiar tată. Cu regret spun că, atunci când Bunul Dumnezeu a hotărât să îl treacă pe dragul meu bunic la odihnă, am suferit o mare pierdere, pierderea fiind dragostea sinceră și necondiționată a acestuia.

Am avut totuși bucuria să petrec 9 ani frumoși din viața mea în preajma bunicului, soarele strălucitor al acelei perioade a fost umbrit doar de nenumăratele și neplăcutele controale ce mi-au fost făcute la diverși medici oftamologi, neplăceri care erau ca niște nori ce mai reușeau uneori, să oprească razele de speranță.

M-am născut cu cataractă congenitală și strabism la ochiul drept, însă nici un medic dintre cei care mă investigaseră, nu au vrut să își asume răspunderea și

să mă opereze, chiar dacă aceste afecțiuni sunt cel mai optim rezolvate, în timpul primilor ani ai copilăriei, uneori, chiar și la câteva luni.

Dar speranța a înmugurit iarăși, în anul 1992, când la noi în Carei, a venit un alt medic oftamolog, cel de dinainte pensionîndu-se și cu ajutorul acestui medic, dna Căprariu Carmen, am ajuns la Spitalul Militar din București, fiind operată de către regretatul prof-oftamolog, d-l Cîrstocia Benone.

Operația a fost un succes maxim, bucurîndu-i pe medici, pe familia mea, dar mai ales pe mine, deoarece ochiul meu drept a început să vadă, ceea ce înainte doar zărea printr-o pâclă deasă, ca de ceață.

Dar cum bucuriile pămîntești sunt de scurtă durată, așa s-a întîmplat și în cazul meu: la nici două săptămîni după intervenția chirurgicală m-am lovit la ochiul operat și a trebuit să merg de urgență la București, la același spital, pentru a suferi o nouă operație, însă doar pentru a mi se salva ochiul traumatizat, nu și vederea.

După acest incident nefast, și vederea ochiului stîng a început să se înrăutățească, eu nemaireușind să fac față la cerințele de la școală, nu mai vedeam nici să scriu și nici să citesc.

Mama mea a fost îndrumată de către aceeași d-nă Căprariu Carmen, ca să ma transfere la școala pentru deficienți vizuali din Cluj, iar în toamna anului 1993 am intrat pentru prima dată pe porțile acelei școli. A fost un nou început pentru mine, totul mi s-a părut atât de curios, uimitor, dar și plăcut.

Am reușit să învăț alfabetul nevăzătorilor, alfabetul Braille, doar în 3 săptămîni, pentru că mi s-a părut extrem de interesant și vroiam ca să nu rămân în urmă cu materia ce se preda.

Acolo, la școala din Cluj, am învățat foarte multe lucruri frumoase și utile pentru ca să reușesc să mă descurc ca persoană cu handicap, am fost în foarte multe excursii cu colegii și prietenii ce mi-i făcusem în acea școală, mă consideram mult mai câștigată decât colegii care îi lăsasem la școala din Carei, care mulți dintre ei, nici măcar nu călătoriseră.

La școala din Cluj am găsit o a doua casă. Petreceam acolo 8 luni din an. La Carei veneam doar în vacanțe, sau la diverse sărbători, dar nu mi-a părut rău nici o clipă.

-va urma-

„Degeaba știi să citești dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Vrei o viață fericită? Ascultă și împlineste!

Mirel Tăbăcitu

Stam și meditam la ghidul pe care l-a lăsat Dumnezeu pentru om când a fost creat pe acest pământ. Oare acest ghid mai este valabil?

Doresc în următoarele rânduri să analizez împreună acest ghid care conține 10 puncte importante, în care ne este prezentat felul în care trebuie să ne trăim viața pe acest pământ. În Sfânta Scriptură le găsim în Exod 20.

Să începem cu dezbaterea primului punct.

„Să nu ai alți dumnezei afară de Mine...”

Dumnezeu dorește să ne spună că „El” trebuie să dețină primul loc în viața mea. Nici-un alt dumnezeu, nici casa ta, nici banii sau copiii tăi. Singurul care trebuie să-L consideri ca fiind Dumnezeul tău este Cel care te-a creat.

Am să vă redau o istorioară pentru a înțelege mai bine unde te duc alți dumnezei:

„Jan era bogat. Fusese un muncitor sărac, dar care fusese mai fericit atunci când se luptase să își cumpere o mașină de spălat sau un televizor, decât acum, când orice bancă i-ar fi dat în câteva minute chiar și 10 milioane de coroane, bani pentru toate extravaganțele sale. Stătea în acest local vechi, dărăpănat, pe care îl prefera birourilor somptuase de la Asociația Scriitorilor, ori de la editura Odin unde era vicepreședinte, iar socrul său președinte.

În urmă cu ceva ani intrase cu câteva manuscrise, timid, fiind convins că i se va râde în nas, cum se întâmplase la celelalte edituri. Odin era în prag de faliment și nimeni nu mai credea în miracole.

Dar Johan Stark, patronul editurii Odin a avut curajul și inspirația să îl publice. Stark s-a agățat de un pai... Dar a fost un bilet câștigător. A fost un succes neașteptat pentru toți. Banii au început să curgă în contul lui Jan.

Au urmat alte cărți, care au crescut averea celor implicați. Jan a început să

„orbiteze” în jurul bătrânului Stark.

A fost cea mai mare greșală. Dar Jan era naiv și ahtiat după o lume strălucitoare, a cărei poartă era Johan Stark.

Anna, soția lui Jan, a fost singura care ura succesul avut de soțul ei. Jan se schimba, devenea rece. Neînțelegerile, apoi certurile din ce în ce mai dese, au distrus căsnicia. Jan devenea o ființă rapace, cinică și nepăsătoare.

Anna era o fată simplă, cu mult bun simț, sinceră, iubind adevărul, dar care era tot mai departe de lumea în care Jan începuse să trăiască. Nu știuse să fie o femeie de lume. Era reproșul principal al lui Jan, care era prea amețit de succesul său ca să mai aibă timp de altceva decât de el. Nu dorea decât să scrie și să fie în compania celor ce erau crema societății. Bancherii, sportivii, industriașii, intelectualii care aparțineau doar politicului și desigur, politicienii, stăpânii care țineau destinele micului stat baltic în mână... Oricine avea bani și influență, constituia o atracție deosebită pentru Jan.

Jan devenea tot mai trist. Ajunsese în vârful piramidei. Poate mai repede decât se așteptase! Ar fi trebuit să fie fericit! Visul său se împlinise! Dar acolo unde ajunsesse nu era nimic. Și nu era nimeni. Era singur. Era doar un obiect. Mirajul puterii era... o minciună. Era un coșmar. Folosea și era folosit de alții. Tot mai des își aducea aminte de Anna, de ființa aceea plăpândă, dar care îl iubise. Știa că nimeni nu îl va mai iubi ca ea.”

Erau minciuni ca întreaga viață pe care o trăia. Nu mai avea nimic, având totul... Uneori și-ar fi dorit să fie din nou cu Anna, să fie din nou tineri și săraci, dar plini de speranță. Acum avea bani, mulți bani. Dar nu o mai avea pe Anna și nu mai avea speranță. Bogăția devenise cea mai mare sărăcie a sa.”

„Ce caut, Doamne, eu aici?!” se întrebase într-o seară de iarnă în acel palat inutil. Venise de la un club unde

cațiva amici jucaseră cu el bridge și băuseră, povestind tot felul de bârfe, ca niște femei care nu au nimic de făcut decât să disece toate mondenitățile săptămânii.

Se mira de el însuși. Se ruga lui Dumnezeu? Acel Dumnezeu pe care îl ura acum cațiva ani mai înainte...” (Altarul creștin – Jan Tomaso)

„Să nu-ți faci chip cioplit...”

De data aceasta Dumnezeu ne spune să îndrăznim, să venim la El, nu prin intermediul unui chip anume, El ne spune „vino la mine direct”.

„Din rapoartele antice aflăm că fostul templu al Dianei a fost construit în 120 de ani și a fost terminat între anii 430 și 420 î.d.Hr. Se zice că acest edificiu a fost distrus în anul 356 î.d.Hr., anul nașterii lui Alexandru cel Mare, și a fost apoi construit cu și mai mare splendoare. Vestita statuie a Artemisei, zeita vânătorii și a fertilității, se află în sanctuarul interior al templului. Unii scriitori antici au declarat că acesta era făcută din lemn negru, în parte poleit cu aur, dar capul, brațele, mâinile și picioarele fiind descoperite. Alții, ca de pildă logofătul orașului din zilele lui Pavel (Faptele Apostolilor 19,35), pretindea că ea căzuse din cer, din care motiv unii învățați consideră că ea era făcută dintr-un meteor negru. Oricare ar fi fost materialul, statuia era un simbol al fertilității.

Mărimea și frumusețea arhitecturii făceau ca aceasta să fie una din cele mai mărețe construcții ale antichității. Mulți regi și oameni bogați donaseră acestui templu lucrări de artă, ca daruri prin juruință. Acolo avea loc multe serbări legate de cultul Dianei. Cu aceste ocazii se mânca și se bea mult, și se petreceau lucruri josnice din punct de vedere moral. Cea mai spectaculoasă dintre aceste sărbători dura câteva zile, având loc în luna Artemisios (martie-aprilie), care era dedicată Artemisei.

În timpul acestei luni în oraș

>>> continuare din pagina 4

veneau mulți vizitatori, și se poate ca într-o asemenea ocazie a izbucnit revolta împotriva lui Pavel (vezi Faptele Apostolilor 19)... Mai mult chiar, una din băncile cele mai bogate și cele mai iscusit conduse ale antichității era administrată de către preoții acestui templu. Rezultatul era că mari sume de bani erau adăpostite în ascunzătorile lui.

De aceea, atunci când activitatea lui Pavel la Efes a făcut să scadă veniturile celor care își câștigau existența pe urma cultului Artemisei, rezultatul a fost o mare răscoală.

Deși Pavel, care petrecuse aproape trei ani lucrând în Efes, a plecat imediat după această revoltă, sămânța semănată de el a adus o recoltă îmbelșugată, și după două secole întregul ținut era încreștinat.

În consecință, templul Dianei și-a pierdut însemnătatea, iar când a fost ars de către goți în anul 262 d.Hr., influența lui era redusă așa de tare încât nu a mai fost reclădit. Coloanele lui de marmură au fost date jos și folosite la construirea bisericilor creștine, unele din ele chiar departe, la Constantinopol. Ceea ce a mai rămas din această mare minune a lumii a fost folosit de populația locală ca o carieră de piatră. Marile ei blocuri de piatră fie au fost taiate în bucăți și folosite la construirea de case, fie au fost arse în cuptoarele de var. În cele din urmă locul unde fusese templul a fost acoperit cu moloz și a fost dat uitării, până în timpurile moderne, (Cercetați Scripturile)".

Dumnezeu ne-a avertizat "să nu-ți faci chip cioplit". Dumnezeii din piatră sau lemn mai devreme sau mai târziu, pier, dar dragostea Dumnezeului viu și adevărat nu va pierii niciodată.

„Să nu iei în deșert numele Domnului...”

Dorința lui Dumnezeu este să-i arătăm iubire, respectându-i numele.

Gândiți-vă la următorul exemplu: când îngerii din ceruri rostesc numele Isus, îngeri i își acoperă fețele și cântă „Sfânt! Sfânt! Sfânt!”.

În Isaia 6, avem cel mai frumos exemplu: „În anul morții împăratului Ozia, am văzut pe Domnul șezând pe un scaun de domnie foarte înalt, și poalele mantiei Lui umpleau Templul. Serafimii stăteau deasupra Lui, și fiecare avea șase aripi: cu două își acopereau fața, cu două își acopereau picioarele, și cu două

zburau. Strigau unul la altul și ziceau: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oștirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui!” Și se zguduiau ușorii ușii de glasul care răsuna, și Casa s-a umplut de fum. Atunci am zis: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate, și am văzut cu ochii mei pe Împăratul, Domnul oștirilor!”. Ce minunat!

Ce facem noi oamenii? Noi îi târâm numele prin noroi, așezându-L în blesteme și înjurături. Dumnezeu dorește să-I folosim numele numai atunci când Îi aducem recunoștință, laudă și cinste pentru câte face pentru noi.

„Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău...”

Într-o generație în care oamenii se îndreaptă spre o direcție necunoscută, Dumnezeu vrea ca în această zi să analizăm de unde vii, El dorește să ne aducem aminte în ziua aceasta că El este la baza acestei lumi. În această zi să lăsăm lucrurile materiale deoparte, din șapte, șase să lucrăm iar a șaptea e închinată Creatorului tău. Ce binecuvântare pentru cel care a descoperit această odihnă după șase zile de lucru!

Odihna din această zi a fost inaugurată cu ocazia creării pământului, pentru a ne aminti neîncetat de rădăcinile noastre și în fiecare a șaptea zi ni se adresează invitația să venim la El. „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și sarcina Mea este ușoară. (Mat 11:28-30)

Are sufletul tău odihnă, sau te-a obosit goana după vânt? La cine mergi să cauți odihnă? Să punem deoparte a șaptea zi și sufletul nostru se va odihni. Vino la Domnul Isus care te va elibera de lucrurile ce te trudesă și îți împovărează sufletul. Să învățăm de la Isus. Doar așa vei afla odihna adevărată pentru sufletul tău.

„Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să-ți se lungească

zilele în țara pe care ți-o dă Domnul...”

De data aceasta Dumnezeu dorește să ne respectăm părinții care au trudit ani de zile până când am crescut. Ce învățături minunate găsim aici, de o deosebită însemnătate pentru generația actuală. Tot aici găsim și promisiunea frumoasă că vom fi răsplătiți de Dumnezeu pe Noul Pământ după cum ne-am respectat părinții.

Cât de mult mai credem în această făgăduință? Dacă da, e timpul să ne luăm datoria în serios. Părinții noștri așteaptă uneori un simplu telefon, doar să-ți asculte glasul, de când nu ai mai sunat? Încă nu e târziu să o faci! Sau așteaptă să îl întrebi, cu ce te pot ajuta? ai bani de pâine, de medicamente sau de curent? Iarna a fost destul de grea, facturile prea încărcate. Ești conștient de datoria ta?

Vrei zile lungi în țara ta? Începe să cinstești pe tatăl și pe mama ta.

„Să nu ucizi”

Într-o vreme în care se poate realiza divorțul la cerere, într-o vreme în care cei care dețin pistoale distrug vieți omenești, există și gânduri de pace în care ni se transmite că viața este sacră. Ea ne cere să recunoaștem că viața este un dar de la Dumnezeu.

„Să nu preacurvești”

Este adevărat că trăim timpuri incerte, haos și distrugere pe toate planurile. Dar această vreme a imoralității în care orice tip de morală lipsește, Dumnezeu are un mesaj pentru generația actuală, ne cere puritate morală. Păzind cele scrise în Cartea Sfântă, ne ferește de bolile cu transmitere sexuală, care distrug zilnic vieți omenești, ne ferește de suferință fizică, mentală și emoțională.

Exemplul celor care au călcat însemnătatea acestor trei cuvinte „să nu preacurvești” este tragică.

Mulțumesc Doamne că ne ferești de traume prin această cerere!

Povestioara de mai jos cuprinde poate chiar toate punctele începând de la „să nu ucizi” până la ultimul punct „să nu poștești...”

„Copil al victimei unui abuz sexual, Ryan Scott Bomberger trăiește ca să vorbească despre dreptul la viață. Decizia mamei lui, de a păstra copilul conceput în urma unui act de viol și a-l da spre adopție l-a făcut omul care este

>>> continuare în pagina 8

Iubirea se măsoară prin... răbdare

Când m-am mutat în actuala locuință vremelnică, mă simțeam singură și tristă, nimic nu mă putea mângâia de norii necazurilor. Dar au venit dumnealor – cei doi porumbei sălbatici care au grijă de mine.

La început zburau și se așezau pe balustrada balconului; mă priveau curioși și îngrijorați. Le presăram firimituri de pâine și își luau masa împreună; totdeauna împreună...

Cu timpul ne-am obișnuit, și când venea masa le cântam încet despre Domnul și ei nu se speriau, ci clipeau din când în când, parcă a liniște sufletească.

Într-o zi, am găsit pe balustradă numai unul. Stătea trist în razele soarelui... M-am apropiat și l-am întrebat ușor – ca să nu-l sperii – de ce e singur și el a privit spre cer amărât, fără să-mi răspundă.

Știam ce înseamnă să fii singur, dar nu înțelegeam unde-i era soția. Dar până la urma am înțeles totul: el era un singuratic, și văzându-i pe cei doi confrăți ce fericiți se simțeau la mine, a venit și el. Numai că atunci când au apărut cei doi, el, singuraticul, s-a năpustit asupra lor, i-a lovit și alungat.

De supărare îmi venea să-l alung și eu pe el, dar m-am gândit că nu-i bine, numai dacă-i voi arăta iubire, va învăța și el să iubească.

El era rău, pentru că ființele singuratice sunt rele. Singurătatea te face rau. L-am înțeles așa cum era și l-am primit. Este adevărat că o perioadă ceilalți doi nu au mai venit din cauza morocănosului, dar au găsit o cale foarte înțeleaptă; și și-au schimbat orele de vizită, astfel că veneau după ce pleacă el. Și așa s-a restabilit pacea, iar eu am fost scoasă din încurcătură.

De la un timp s-a făcut tare frig afară și mi-e milă când îmi văd prietenii stând unul lângă altul, pe balustradă, cu ciocul în pene și privind înăuntru. Aș vrea să-i aduc în casă, la căldură, dar încă nu au încredere în mine și preferă vântul de afară. Aș vrea tare mult să vină, dar nu vreau să-i oblig.

Tot privindu-l, mi-am dat seama că așa facem și noi cu Dumnezeu: venim zilnic să mâncăm de la El, dar tot mai zburăm în lume. Câteodată „frigul” ne strânge la geamul Său. Știm că înăuntru e cald și bine, dar încă nu avem încredere deplină în El și preferăm frigul acestei lumi. Îl doare suferința noastră și își întinde mâinile rugător spre noi, dar nu vrea să ne forțeze. Îi este teamă să nu zburăm speriați și să nu ne mai întoarcem. El are multă răbdare și încă mai așteaptă... Poate ne hotărâm!

Iubirea se măsoară prin răbdare.

Stresul și remedii ale acestuia

-Stresul și încrederea... pe termen lung-

-continuare-

Articol semnat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundația Alinare

Încă din primii ani de viață, prin interacțiunea cu ceea ce ne înconjoară, învățăm treptat să ne bucurăm, să ne jucăm, să ascultăm, să gândim, să ne opunem sau să ne supunem, să ne plângem, să renunțăm sau să luptăm, să tăcem sau să acționăm. În funcție de ceea ce am învățat, tragem concluzii personale despre ceea ce putem și ceea ce ne este imposibil, pe baza cărora dezvoltăm un comportament pozitiv, sau negativ.

Să luăm un exemplu simplu: Giulia, este o fetiță de clasa I, care participă la un program de pregătire școlară la anumite discipline. Se apropie de finalul anului școlar, iar ea nu știe să scrie decât literele a și m. La matematică nu face decât socoteli foarte simple, cu mare greutate, și uită foarte ușor ceea ce învață. Este crescută de bunica ei, și locuiește împreună cu alți unchi și mătușe, care nu au timp să se ocupe de educația ei. Pe lângă aceasta, în timpul primelor cursuri de pregătire, s-a mai descoperit o problemă: la fiecare greșală pe care o face, Giulia repetă „eu nu sunt bună de nimic...”. La întrebarea „cine îți spune lucrul acesta”, răspunsul fetei ne lasă să înțelegem că aceasta este deja în ordinea firească a lucrurilor: „colegii de clasă”...

Atitudinea părinților, profesorilor sau prietenilor care transmit același mesaj negativ, au repercursiuni asupra personalității, datorită relației afective mai puternice a copilului cu aceștia și nu numai. Aceeași traumă poate fi simțită și de un adult, a cărui imagine de sine este deformată continuu de cei din jur. La aceasta se alătură tendința proprie, de supra- sau sub-evaluare a stimei de sine.

Ce este stima de sine?

Stima de sine cuprinde evaluarea pe care o facem cu privire la propria valoare, sau gradul de mulțumire față de propria persoană. Stima de sine a unui om, seamănă de cele mai multe ori, cu pânza fragilă pe care un păianjen încearcă să o construiască, însă după prima ploaie, sau prima bruscare, aceasta arată ca un fir dezordonat, foarte greu de reparat... Suntem într-o continuă luptă cu sinele și într-o continuă construcție...

Stima de sine poate fi privită ca stare (intr-un anumit moment), sau ca trăsătură (în general), cu valențe pozitive sau negative, și are în principal 5 domenii principale sub care se manifestă:

1. *Sinele emoțional* – imaginea pe care o are persoana cu privire la gradul său de stăpânire de sine care este considerată a permite o mai bună organizare în activități, o mai bună planificare.

2. *Sinele social* – este vorba de reprezentarea interacțiunii cu ceilalți și de sentimentul de recunoaștere socială.

3. *Sinele profesional* – se raportează la reprezentările, comportamentele și performanța la locul de muncă sau în context școlar. Percepția asupra propriilor competențe este încorporată în imaginea pe care și-o construiește despre propria persoană.

4. *Sinele fizic* – include imaginea corporală, și percepția părerilor celor din jur cu privire la aspectul fizic și aptitudinile fizice și atletice.

5. *Sinele anticipativ* – modul în care persoana privește spre viitor, atitudinea față de ceea ce îl așteaptă în viitor.

Aceste subdimensiuni, se conturează odată cu trecerea timpului, și fiecare etapă de viață aduce noi provocări în interiorul nostru, noi dorințe și schimbări, sau tatonări. Unii psihologi promovează ideea că stima de sine în general, este sinonimă cu mândria, egoismul, și narcisismul, și consideră că omul dezvoltă un comportament de superioritate în diferite grade față de mediul înconjurător. Mergând pe aceeași idee, Sfânta Scriptură ne ajută să înțelegem rolul deosebit al smereniei în viața creștinului, și urmările negative ale mândriei:

„Când vine mândria, vine și rușinea, dar înțelepciunea este cu cei smeriți.” (Prov 11,2), „Mândria unui om îl coboară, dar cine este smerit cu duhul capătă cinste.” (Prov.29:23).

Să tragem de aici concluzia că a avea stimă de sine, este greșit? Sau să înțelegem că principiile biblice sunt lipsite de aplicație în ziua de astăzi? Vom găsi răspunsul acestor întrebări pe parcursul articolului.

Cu sau fără limite?

Acordând o prea mare importanță imaginii de sine, fără a acționa într-un mod constructiv, va duce în final la distorsionarea percepției despre sine și totodată la limitarea noastră. Aceasta este tendința societății moderne (prin media în mod special) - promovează idealuri nerealiste, bazate pe satisfacerea eu-lui, în ceea ce privește aspectul fizic, și promovează lipsa unor standarde sănătoase de

>>> continuare în pagina 8

>>> continuare din pagina 7

viață. Acestea conduc în timp la lipsa unui scop și preluarea unor obiceiuri greșite pentru a obține acea aprobare din partea celorlalți și imaginea de sine mult dorită.

De exemplu, mulți adolescenți, și nu numai, folosesc consumul de alcool, tutun sau droguri, în dorința de a-și crea o imagine de top, de om cu încredere mare în sine. Dar aceste acțiuni transmit ideea opusă și anume că este într-o continuă dependență și că stima de sine este la un nivel scăzut. Obiceiurile greșite nu ne vor da valoare, însă cele bune, ne vor ajuta să ne fortificăm caracterul, puternic legat de conștiința de sine și de stima de sine. Adolescența, gravidia, pierderile, creșterile în greutate, accidentele, menopauza, boala sau îmbătrânirea sunt evenimente care își lasă amprenta puternic în ceea ce privește percepția de sine.

Pentru a putea înțelege ce înseamnă o stimă de sine normală, este bine să cunoaștem limitele negative ale acesteia, și anume autodeprecieri și respectiv infatuarea (narcisismul). Potrivit unui sondaj realizat în anul 2008, persoanele cu scoruri mari la factorul autodeprecieri, sunt mai anxioase și mai dependente, tind să se îngrijoreze din orice, sunt lipsite de încredere, cu un slab autocontrol, neliniștite, triste, schimbătoare, nestatornice, trăiesc emoții extreme și sunt emotive. Autodeprecieri sunt mai puțin ambițioși, mai puțin deschiși către explorare și sociabilitate și cu tendințe spre manifestări de tip anxios (frica, etc).

În opoziție, persoanele cu scoruri mari la infatuare, au tendința de a fi mai demonstrative, ofensive, cu planuri exacte, entuziaste, mai vivace și mai puțin dezechilibrați emoțional. Indivizii cu o stimă de sine ridicată sunt mai

ambicioși (conștiincioși), mai deschiși spre explorare (deschidere la nou /intelectuali) mai puțin defensivi, mai puțin discreți (pentru care nu sunt prea agreați) și manifestă o tendință mai mare spre sociabilitate. Poate că fiecare dintre noi a regăsit elementele ale sinelui în ambele limite, în grade diferite.

Într-un articol se spunea că: „Stima de sine este unul din indicatorii cheie ai sănătății mentale și corelează semnificativ cu adaptarea în situațiile de viață. Sinele este un sistem complex de construcție care are atribute și caracteristici. Are sens de direcție și acțiune.” Cu alte cuvinte, stima de sine normală trebuie să răspundă la întrebările: cine sunt eu? ce pot? spre ce mă îndrept?

Viața o putem asemăna cu o mașină care circulă pe autostradă pe o anumită direcție. Pe lateral sunt montate pancarde de avertizare sau de recomandare. Dacă sunt ignorate limitele impuse, se poate ajunge la accidente grave; de asemenea, există mașini, care nu doresc să depășească, nici să se apropie de limitele recomandate, creind în multe cazuri stânjenirea traficului. Ambele extreme sunt la fel de periculoase. Cum pot fi evitate în viața de zi cu zi extremele? Ca și în cazul unei mașini, care are nevoie de un șofer competent, și în viața zilnică avem nevoie de o sursă competentă pe baza căreia să ne putem dezvolta o valoare de sine corectă. De cele mai multe ori drumul poate fi greu de străbătut, însă cu o sursă potrivită, ne putem bucura de o viață împlinită.

-va urma-

..... Spiritual Spiritual Spiritual Spiritual Spiritual

>>> continuare din pagina 5

azi, un activist pasionat de potențialul fiecărui om chiar din momentul concepției, scrie CNSNews.

Bomberger vorbește despre mama sa biologică cu multă admirație față de decizia ei curajoasă de a nu recurge la un avort și e recunoscător că a avut parte de o viață fericită într-o familie cu 12 copii, dintre care 10 au fost adoptați ca și el.

El este de părere că și în cazurile cele mai dificile, precum violul sau incestul, alegerea vieții va fi o binecuvântare pentru copil. În plus, salvându-i-se viața, copilului i se oferă șansa la un sens în lume, i se dă ocazia ca, la rândul lui, să fie o binecuvântare pentru viețile celor din jurul lui.

„Chiar dacă te afli într-un moment de panică și haos, întotdeauna mai este o altă față a poveștii”, spune Bomberger. „Ceva frumos se poate ridica din cenușa unui act așa de violent.”

S-ar putea spune ca e una dintre povestirile cu final fericit, dar miile de astfel de istorioare?

Este drept, oare? O persoană fără scrupule, decide „să ucidă” cinstea și onoarea unei fete. „Îi fură” ce are mai de preț, inocența și candoarea, frângându-i aripile pentru totdeauna. O sarcină nedorită, traume lăsate pe viață, pentru că cineva a îndrăznit „să poftască” pentru el... bobocul de trandafir abia desfacut.

„Să nu furi”

A fura încă mai este un lucru rău, încă mai este rău să furăm din magazine, încă mai este rău să punem mâna pe bunurile care nu ne aparțin. Dacă tu nu furi, nici altul nu va fura de la tine, protejează bunurile care îți aparțin.

„Să nu mărturisești strâmb împotriva aproapelui tău”

Dacă vei face ceea ce stă scris, reputația ta și a celui de lângă tine va fi salvată. Este rău să minți și este rău să bârfești.

Într-un cuvânt, încă mai este rău să strici bunul nume al unei persoane.

Reputația și numele tău sunt sub protecția lui Dumnezeu.

„Să nu poftesci”

Fii mulțumit cu ce ai! Sunt atât de multe lucruri bune care ne-au fost date de Dumnezeu!

Pentru acestea trebuie să-l lăudăm pe Creatorul nostru și să nu ne plângem pentru ceea ce nu avem.

Atunci vă adresez o întrebare, ghidul oare mai este valabil? După această analiză consider că tot ceea ce ați citit se adresează acestei generații, generației noastre.

Cele 10 puncte ne arată care este modul cel mai bun de a trăi. Ele sunt temelia unei vieți fericite, rodnice și pline de sens.

Gândește-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 2

independentă...

De-a lungul timpului am devenit conștienți de poziția și de posibilitățile noastre, dar și de obligațiile ce ne revin, pentru a face schimbări. Rezultatul a fost o luptă pentru drepturile noastre nerecunoscute, în special pentru dreptul de a decide asupra vieții noastre. A devenit clar ceea ce trebuia făcut la nivelul instituțiilor specializate care existau și încă există pentru binele propriu și care uită că prima lor grijă este de a servi individul! Aceste instituții resping schimbarea, folosesc terminologie exclusiv medicală și baza acesteia clasifică oamenii în categorii și grade de handicap. Ei pleacă de la prezumția, falsă, că indivizii cu același diagnostic medical împărtășesc aceleași interese și au aceleași nevoi... Ca urmare a acestei prejudecăți, ei adoptă în relația cu individul o atitudine de superioritate, paternalistă și îl țin pe acesta într-o dependență perpetuă...

O schimbare în acest domeniu cere o nouă atitudine, complet diferită, înainte de toate fiind vorba de schimbarea modului în care persoanele cu handicap ele însele văd condițiile și relațiile în care sînt "prinse" și a imaginii care le-a fost "lipită" de către societate... Mișcarea pentru viață independentă nu este o mișcare pentru creșterea calității vieții unui anumit grup marginalizat, ea se opune și luptă împotriva oricărui control, neglijare sau represiune asupra oricărui grupuri sau indivizi. Mișcarea pentru viață independentă este un proces de emancipare care permite tuturor persoanelor cu handicap să aibă drepturi și șanse egale și de a participa activ în societate. Sunt incluse toate tipurile de handicap și sunt vizate eliminarea tuturor prejudecăților referitoare la grupurile marginalizate și încurajarea participării și colaborării cu alte categorii dezavantajate. Persoanele cu handicap trebuie să aibă șanse egale de a face alegeri în legătură cu propria viață, să poată hotărî în legătură cu nevoile și dorințele proprii. Mișcarea pentru viață independentă se opune creării și dezvoltării de sisteme care sprijină dependența perpetuă prin soluții instituționale. Se opune organizațiilor și serviciilor create special, condițiilor segregacioniste pentru persoanele cu handicap în materie de educație, angajare, cazare, asistență personală, mobilitate și în alte domenii ale vieții sociale. Acestea limitează posibilitățile individului de a hotărî în legătură cu propria-i viață și îi reduce posibilitățile de a participa în condiții de egalitate în mediul social în care trăiește.

Asistența socială este primul și cel mai important sprijin pentru viața independentă care oferă persoanelor cu handicap libertatea necesară și șansa de

a depăși nivelul de persoane aflate în îngrijire. Este, adesea, cheia pentru exercitarea șanselor egale, a auto-determinării și, ca rezultat al acestora, a vieții independente. Odată asigurată, asistența personală va demonstra că viața în instituții este inadecvată și inadmisibilă... Asistența personală poate include îngrijire, supraveghere și alte servicii casnice dar diferă esențial de serviciile comunitare și sociale de sănătate deoarece asistentul personal NU trebuie să aibă calificare medicală sau de lucrător social. Asistentul personal va înțelege să respecte principiile vieții independente a persoanelor cu handicap și nu va fi nici tutorul, nici avocatul persoanei cu handicap. Persoana cu handicap își alege asistentul personal și îl instruește cum să facă ceea ce i se cere. Doar respectând aceste reguli asistentul personal se poate organiza astfel încât să poată oferi beneficiarului cea mai mare autonomie posibilă în luarea de decizii. Orice compromis atrage după sine eșecul...

Persoanele cu handicap nu au nevoie de legi speciale sau de privilegii. Este mult mai important să transferăm principiile egalității de șanse, prezente deja în legislația noastră și în Constituție, în drepturi care pot fi exercitate în practică. Soluțiile legislative cu privire la drepturi trebuie încorporate în normele generale anti-discriminare și nu în capitole "speciale", izolate social, în categorii separate... Legile trebuie făcute simple, logice și nu contradictorii, deschise la nou și aplicabile în practică. Este datoria statului să asigure, pe baza legislației anti-discriminare, suficiente fonduri pentru a acoperi cheltuielile pentru asistența personală. Evident, realitatea socială se va schimba atunci când persoanele cu handicap vor reuși să-și impună cererile fără a fi folosite, până în momentul reușitei, ca instrument al unor interese sau pentru câștigarea controlului la un anumit nivel...

Și încă ceva: pentru multe persoane cu handicap, incluziunea socială poate fi realizată doar prin dobândirea independenței financiare. De cele mai multe ori, asta înseamnă un loc de muncă... Din păcate, din cauza unei mentalități aproape ancestrale care are la bază ideea că handicapul este egal cu boală, dependență, milă, angajatorii privesc de cele mai multe ori persoanele cu handicap ca fiind "probleme", motiv pentru care au rețineri în a le angaja.

-sfârșit-

MARIAN MINCULESCU – președinte SHL
(Societatea Handicapaților Locomotor din România)

Articol preluat cu permisiune

INIMA

Dedicată fam. Mincă
(Andreea, Mircea, Tina & Iacob)

*Ca o făclie este inima
O înconjoară lumina
Îți dă putere iertarea
O încălzește fericirea.*

*Întreaga inimă are pace
Este scăldată de dragoste
Inima aparține Domnului
O apără bunătatea Lui*

*Isus inima ocrotește
Ea cu putere bate
Ca un stâlp de foc este
Întunericul n-o biruiește.*

*Inimă ești încercată
Mereu fii imaculată
Ai primit milă și har
Iubirea triumfă iar.*

*Isus atinge inima
Domnul este Lumina
Ne-a dăruit mântuirea
Cu El avem nemurirea*

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

O ZI MARE

*O zi mare vine cu bucurie
Că nimeni n-o știe
Decât Tatăl Ceresc.
O zi de har cu bucurii.*

*Azi se pune o întrebare
Ești tu gata, trăiești după Cuvânt?
Să aștepți răsplata binecuvântată
Isus vrea să-ți dea cununa vieții.*

*Azi trasează-n tine Duhul Sfânt
Să nu te prindă somnul pe cale
Să ai candelă aprinsă*

*Ești tu gata, sunt eu gata
Pentru ziua cea mare!*

*Răspunsul tău și al meu...
Va veni în curând
C-o haină nouă, albă
Vom fi la nunta lui Hristos.*

Iordache Ionel Marius
Viișoara (Constanța)

ȘI NATURA ARE SUFLET

*Pădure cât de frumoasă ești tu primăvara,
După ce copacii în frunze se vor îmbrăca,
Atunci din nou la tine oamenii vor venii,
Izgoniți de căldură, de arșița soarelui.*

*Oamenii intră în tine ca să se recreeze,
După o săptămână de muncă și probleme,
Și fericți petrec în liniște la umbra ta,
Unde arșița soarelui nu va putea intra.*

*Când vor pleca, nu le mai pasă de tine,
Și lasă mereu mare mizerie în tine,
Lasă tot ce nu le trebuie, sticle, borcane,
De ce să le adune să le ducă la tomberoane?*

*Și așa tu nu poți să vorbești deloc pădure,
Și nu poți spune cine a lăsat mizerie în tine
Așadar ai să taci, ai să suferi neîncetat,
Văzând câtă mizerie oamenii în tine au lăsat.*

*Ce bine ar fi dacă ai putea riposta pădure,
Și astfel de oameni să nu-i mai primești în tine
Să nu le mai oferi umbra ta cea răcoroasă,
Și certați de tine, întristați să se ducă acasă.*

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos (Argeș)

DOR NESFÂRȘIT

*Îți tremură adesea gândul călător
De un covor alb de ninsoare
Ce ți-ar încânta privirea uliitor
Uitând atâtea lucruri care dor.*

*Îți vibrează inima de încântare
Când trăiești bucurii mărunte
Vrei să fie iarnă, apoi să fie soare
Ai vrea să zbori ca o pasăre călătoare.*

*Îți strălucesc ochii de uimire
Când întrebări infinite te frământă
Ai vrea să întâlnești marea iubire
Să atingi un strop de fericire.*

*Privirea, gândul, inima ți-s grele
De atâtea doruri și dorinți
Încât te pierzi privind la stele
Si ai vrea să ajungi la ele.*

*În negura nopții spui o rugăciune
Te contopești cu divinitatea
Alungi din jur orice amărăciune
Gindurile rele sunt stea ce apune.*

*Trăiești un dor nesfârșit
De un rai sfânt mult râvnit.*

Vali Fencea
Ciutelec (Bihor)

IN NUMELE TĂU, ISUS

*În numele Tău, Isus
Mă rog, lui Dumnezeu
Știu! sunt stângace
Dar, asta sunt eu.*

*În numele Tău, Isus
Mă rog pentru țară
Tu îmi auzi ruga de sus
Ruga din primăvară.*

*În numele Tău, Isus
Mă rog pentru orfani
Sunt înstrăinată de ei
Rănilor ne sunt mari.*

*Dar, numai Tu,
Stingi a noastră rană
Rana inimilor rănite
Cu ruga mea isihastă
Inimile vor fi vindecate.*

*Și tot în numele Tău
Ma rog pentru univers, eu
Chiar de sunt atât de mică
M-asemui cu o furnică*

*Care strânge-n grămăjoară
Merinde pentru cămară
În cămară strâng și eu
Cuvântul lui Dumnezeu.*

Ionescu Daniela-Nicoleta
Nedelea (Prahova)

AMINTIREA DURERII

*Mă chinui cu orele searbăde de mâhnire,
Gândul închinându-l ție pentru veșnicie,
N-am nici sprijin nici argument, totu-i fără sens,
Durerea singurătății o simt din ce în ce mai dens*

*Nu știu câte luni sau veacuri mai sunt
Până când va înflori o primăvară pe pământ,
Amintirea durerii a săpat adânc în mine,
După umbra ta rătăcesc aiurea în lume*

*Între speranțe, speranțe și drumuri grele
Și surd și orb te voi aștepta până când
Tu, poate într-o zi vei coborî dintre stele,
Mă vei căuta-n noaptea adâncă, surzând.*

Cidem Narcis Brâslășu
din volumul „O narcisă frântă”

MAI

dedicată Veronicăi Vizitiu
și lui Ganea Constantin

Mai dă-mi o șansă și spune-mi
Că floarea nu s-a scuturat,
Mai dă-mi un gând curat,
Mai spune-mi că nu m-ai uitat.

Mai dă-mi un soare fierbinte
La care să nu mă topesc,
Mai dă-mi o întâlnire,
Mai spune-mi unde s-aștept.

Și spune-mi, chiar dacă obrazul
Nu mai este catifelat,
Că-s cea frumoasă femeie
De aici de la mine din sat.

Salcâmi înfloresc, mă-mbată,
Și-albinele-n cerc se rotesc,
Senin și albastru e cerul;
Cireșii de mai se-nroșesc.

Gheordănescu Maria
Cobadin (Constanța)

DOAMNE, DOAMNE

Doamne, Doamne
Tu ești puterea mea
În suferința grea
Prin care m-ai chemat.

Te rog Doamne, Doamne,
Nu mă lăsa să fac păcat
Vreau să trăiesc spre slava Ta
Chiar dacă viața mea e grea.

Tu m-ai iubit Doamne
Când eram fără chip,
În Cartea Ta era scris
Toate zilele de chin.

Îți mulțumesc că m-ai iubit
Și prin Isus m-ai mântuit.
Ai fost cu mine în suferința grea,
Pacea, tăria și bucuria mea.

Mi-ai dat în dar iertarea
Să fiu în cer spre slava Ta
Cu voia Ta vreau sănătate
Ești Doctor mare,
Cred în minunile Tale.

Perciu Elena
Din volumul

„Trandafirul smuls de lume,
răsădit de Dumnezeu”

Talentul...

nu cunoaste

handicap!

OM AL DURERII

Doamne cu câtă durere
Privești la omenire
Că-i plină de robie
Și de păcătuire.
O scump lisus
Soare fără de apus
Ce rezistență n-ai opus
Și Cuvântul ai spus.
Ai venit în lume
Cu un scop anume.
Și al Tău nume
Este pronunțat în lume
Pentru ca omenirea
Să aibe mântuirea
Iar toată iubirea
Își are suferința
Fiindcă ne iubește.
Cei ce-L chinuiesc,
Și-L tot batjocoresc
Și-L palmuiesc.
Pe față-L tot bătură
Cu dispreț și ură
O nevinovată făptură
Iar întreaga natură plânge.

Îi pun crucea în spate,
Iar crucea este ca noi
S-o ducem
Și să ne aducem aminte
Să facem tot
Și să nu cerem nimic.
O, Doamne
Fumoase și demne
Bune și solemne
Sunt ale Tale semne
O scump Doamne
Tu ești mântuirea
Tu ești iubirea
Tu ești tămăduirea
Tu ești învierea.

Antoanela Ecaterina
București

MISTER

Dintr-un gând prea tăcut,
Dintr-un cuget ardent,
Mă adun din trecut,
Mă răsfrâng în prezent.

Mi se coboară lin,
Peste umerii plini,
Se adună și vin
Unduirii de lumini.

Haina orei n-apuc
Viața să îmi măsoare,
Ceasuri vechi se tot duc,
Timpul nu mă mai doare.

În solfegii eterne,
Clipa de început
Crede că se așterne
Din ecou prea durut.

Și palpită, se zbate,
Vrea regină să fie
Peste ani și, în toate,
Să mă țină-n robie.

O, fatală, ce crezi
Că ești tu între clipe?
Să atingi poți, cutezi,
A veciei aripe?

Și, durere, gândești
Că îți mai gust robia?
Printre falii lovești
Însă... Rege-i Mesia!

Revărsări dinspre cer
Se adună și vin
Peste suflet, mister
Între "Da" și "Amin".

Georgeta Untaru
București

CONSEMN ÎN UMBRA ZILEI TALE... DE VIS

De ziua ta oricare ar fi ea
e rostuit un consemn de iubire
rostuit întru petale și plângeri,
Înnumărând puțin
dar uitând din înfrângeri.

De ziua ta... e alin, mângâiere,
Când inima nu poartă să mai spere,
Doar surâsul fi-va
îngemănat în plăcere.

De ziua ta cred e candela plină,
Cu lumină de jar viața să o aprindă,
Respectând decizii
de stejar într-o ghindă.

De ziua fericirii tale,
stele sclipesc tot mai voioase.
Pentru a fi și inimi de oameni
candid amico-prietenoase,
Și-innaripate în har
șed tot frumoase,
afluent obsesiv de ponoase.

Într-o clipă de vis ziua ta,
vine ardent suind legănată
Să le dea un consemn triumfător-
fiorul emblem-sigilată.
Că e zi de înțelepțiri,
gândire înstălată,
o zi de-amintiri însemnată.

E viața ta, nu e oricum
însă e sigilată
în scripte și-n stele
Să îți adauge ademeniri de cer
și sclipiri de foc printre ele
Când inimi se frâng și apun
de nu sunt trezite din nou
să mai spere.

Să zorească un vis primenit
cu iubire frugală celestă,
obligat în finalitate rupestră,
Azi dedic cest poem zilei tale,
Debordând în orânduire
normală firească
Și dedic zilei tale
un hotar de efervescență
Calculată în iubire
selectă în esență
și sorginte curat manifestă.

Diaconu Liviu

Asociația „Ridică-te și umblă”

Pe data de 20 mai 2012, orele 10, Asociația „Ridică-te și umblă” din București va începe întâlnirea filialei „Ridică-te și umblă” pentru persoanele cu dizabilități locomotorii și cu probleme de vedere în municipiul Ploiești, strada Marin Brutaru nr. 1 (lângă Gara de Sud).

Filiala Prahova pentru persoanele cu dizabilități își propune ca scop un climat de familie, în care socializarea, prietenia, relațiile de încredere, ieșirile în natură, să fie doar unele dintre nevoile ce se doresc împlinite și dezvoltate între membrii asociației.

De asemenea, la întâlnirile planificate se vor prezenta programe bogate în activități susținute de membrii ei pe teme artistice, practice și teoretice (seminarii, prezentări instructive) în vederea afirmării darurilor fiecăruia, pentru dezvoltarea personală și pentru o atmosferă de bucurie și unitate.

Înscrierile se vor face la editorul revistei „Împreună” - Burcea Aurel (tel. 0765-365533) și la coordonatorul de proiect, filiala Prahova, Constantin Rădoi, telefon 0744-388044.

În aceeași perioadă se va deschide o filială și la Constanța, urmărindu-se aceleași obiective și direcții.

Înscrierile se vor face la editorul revistei „Împreună” - Burcea Aurel (tel. 0765-365533) și la coordonatorul de proiect, filiala Constanța, Bădescu Liviu, telefon 0744-848894.

Vă așteptăm cu drag în vederea unei experiențe de viață fără precedent. (La prima întâlnire a celor două filiale vor fi prezenți și **Uba George – președinte „Ridică-te și umblă”** și **Burcea Aurel – vicepreședinte „Ridică-te și umblă”**)

Consilier juridic Georgeta-Mihaela Sima - Fundația Serafim - Consiliere juridică gratuită

Juristul Fundației Serafim Georgeta-Mihaela Sima oferă consiliere juridică gratuită venind în întâmpinarea persoanelor cu handicap și a celor care nu au posibilitatea financiară pentru rezolvarea problemelor de ordin juridic. Dorința noastră este de a vă ajuta în luarea unor decizii care să se bazeze pe o informație corectă și care să vină în sprijinul tuturor celor care necesită un sfat juridic eficient, în special al persoanelor cu handicap. Ne puteți scrie pe adresa: **Fundația Serafim** pt. doamna jurist **Mihaela Sima Str. Libertății, bl. 6, ap. 50, Jud. Neamț, Loc. Roman, Cod 611015** sau e-mail: **office@fundatiaserafim.ro**

Nr. telefon consilier juridic Mihaela Sima: 0769-504768

Gina

Autoturism Opel Corsa - B, culoare verde, echipat și cu dispozitiv pentru comanda manuală a frânei și accelerației (omologat) pentru persoane cu dizabilități, an de fabricație 1994, adusă din Germania și înmatriculată în România în august 2011, cilindru 1389 cm³, 45 CP, benzină, consum 5L /100km, rulaj 110 000 km. Relații la Tel: 0722-191885 sau email: **gina_baltos@yahoo.com**

Mașina are dublă comandă pentru instructor școală de șoferi cu revizie la 6 luni pe perioada păstrării comenzilor. Mașina arată impecabil.

Oneală Petrică

Vând Opel Astra-F-CC, motor 1,6 / 1995, RO-Giurgiu (jud. Giurgiu), Comuna Joița (la 12 km. de București), înmatriculată în România în data de 14.05.2009, RAR efectuat, inspecția tehnică până pe 31.05.2013, 150.000 km, 101 CP (74 kw), 1598 cm³, benzină, Euro 3, cutie automată - adaptare omologată pentru persoane cu dizabilități (handicap) dar poate fi condusă și de persoane fără probleme / adică pedalele nu sunt anulate, albastru - metalizat, ABS, geamuri electrice, închidere centralizată, airbag, radio / CD, servo direcție, proiectoare ceață, schimb ulei motor efectuat de curând, baterie nouă, vopsea originală, interior plăcut și stare impecabilă, primul proprietar, 2.200 Euro (ușor negociabil). Date de contact: Telefon 0769-373212 sau 0745-384639.

Mihaela Loghin

Vând cărucior electric, în stare foarte bună, fără baterii dar cu redresor. 1500 ron, ușor negociabil. 0756-669146.

Ionică

Mă numesc Ionică, persoană cu handicap gradul unu. Rog pe toți frații și surorile cu mare suflet și credință în Domnul Isus să fiu și eu ajutat pentru a-mi lua un căruț electric care l-am găsit la fundația Portul Speranței din Bârlad și trebuie să plătesc bateriile. Dacă puteți să mă ajutați să plătesc bateriile. 0726-607740

Lăcrămioara

Mă numesc Lăcrămioara, sunt persoană cu handicap și indemnizația de 230 lei nu îmi ajunge. Doresc să îmi suplimentez veniturile ajutând, contra cost, la tot ceea ce înseamnă menaj. Nu pot ajuta persoane imobilizate. Dacă persoana are condiții cât de cât decente, și îmi poate oferi un loc de cazare, pot locui și la dânsa. Sunt din Dâmbovița, dar locuiesc în Prahova. Pot fi oricând contactată de persoane cu handicap din aceste două județe: 0720-271922 sau 0764-132850

Măciucă Viorel

Vând monitor PC cu tub cu diagonala 33 cm. Preț 250 lei, negociabil. 0732-607404 sau 0733-113288

Anonim

Doresc să ajut pe oameni să cunoască Biblia, pentru o viață mai bună și pentru viața veșnică. Cei interesați mă pot suna la 0720-154534 și 0760-039547

Elena

Am nevoie urgent de un ajutor financiar de 4.000 lei pentru un tratament stomatologic. **Dănilă Elena Com. Grozești, jud. Iași, cod 707235, tel. 0232-291851**

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

...::: Să ne rugam pentru :...::: Să ne rugam pentru :...::: Să ne rugam pentru :...:::

Avem un Dumnezeu atât de iubitor și de dornic de a ne răspunde la rugăciune, încât ar fi o lipsă de înțelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alții.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci și că simțim unul cu celălalt, că ne pasă.

Să ne rugăm pentru Aurel Burcea și familia lui.

Să ne rugăm pentru asociația „Ridică-te și umblă”

Să ne rugăm pentru familia mea.

Să ne rugăm pentru prietenii mei: Angi Papuc, Carmen Ghiocel, Chită Adriana și pentru prietenul meu Iulian.

Dumnezeu să-i ajute și să le dea multă sănătate.

Mocanu Jeni – București

Să ne îndreptăm gândurile și rugăciunea spre o prietenă bună a revistei și a mea: Anni Maurer. Trece printr-o perioadă care necesită multă răbdare și putere. Suntem cu toții alături de tine și știm că totul va trece și va fi totul așa cum a fost înainte.

De asemenea, să ne rugăm pentru Aurel Burcea și toți care lucrează ca revista să iasă la lumină și să ajungă la noi.

Roxana Matfeev – Botoșani

Pentru familia lui Aurel Burcea și pentru sponsorii revistei.

Pentru unchiul meu Gheordănescu Chirilă și pentru mătușa mea Jeni.

Pentru fratele meu Gheordănescu Vasile și cumnata Valy.

Pentru vecinul Marius Lordache și pentru familia lui minunată.

Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanța)

Vă rog din suflet, rugați-vă pentru mine.

Elena Dănilă – Grozești (Iași)

Să ne rugăm pentru familia lui Aurel ca Dumnezeu să

lase vindecare sufletească, multe ploi de binecuvântări cerești și pământești, mult belșug de putere, credință și sănătate.

Să ne rugăm pentru toate cercurile de rugăciune din țară, că Dumnezeu răspunde la cererile, rugăciunile și dorințele prietenilor, fraților și surorilor noastre.

Să ne rugăm pentru revista „Împreună”, fundația „Alinare” și clubul „Ridică-te și umblă” ca Dumnezeu să lase belșug de binecuvântări.

Să ne rugăm pentru toate fundațiile, spitalele, casele de copii, azilele de bătrâni din toată țara care ajută pe semenii noștri.

Să ne rugăm pentru toți sponsorii de la mic la mare ca bunul Dumnezeu să lucreze la inima lor, ca revista să apară mereu și asociația „Ridică-te și umblă” să activeze mereu.

Să ne rugăm pentru frații, surorile și prietenii de suferință.

Să ne rugăm pentru familia mea care are mare nevoie de Dumnezeu.

lordache Ionel Marius – Viișoara (Constanța)

Din cauză că trebuie să stau mult pe căruț (14-15 ore zilnic), escarele mi se închid și mi se deschid. Slavă Domnului! S-au închis, dar rog să fie susținut în continuare în rugăciune.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Să ne rugăm pentru întâlnirile din București, precum și pentru cele care urmează să aibă loc în Ploiești și Constanța, să găsim sponsori pentru ele, pentru activitățile ce se vor desfășura, pentru ca să ni se umple inimile de împlinire, bucurie, satisfacție...

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

După cum bine vedeți la finalul revistei, sponsorii se retrag unul după altul. Să nu mai apară revista!!! Eu nu știu, ci numai Domnul știe.

Ceea ce știu este că trebuie să continuăm să prezentăm dorința noastră la tronul Lui de milă și de har, iar El să hotărască. (Rom. 8: 28)

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

...::: La Mulți ANI! :...::: La Mulți ANI! :...::: La Mulți ANI! :...::: La Mulți ANI! :...:::

Asociația și Biserica “Ridică-te și umblă”

Asociația și Biserica “Ridică-te și umblă” București urează membrilor și voluntarilor care sărbătoresc ziua de naștere în luna mai, un sincer și calduros „La mulți ani!”, împlinirea tuturor dorintelor și Dumnezeu să îi binecuvânteze din belșug și neîncetat: **Lupri Ștefan, Meiroșu Marian, Teleagă Nicoleta, Bârsan Sorin Iulian, Atodiresei Radu, Arsene Georgeta, Ghetea Alexandru, Chiran Iliciu, Ludușan Pavel, Papuc Angelica, Moței Cecilia Manuela, Livadaru Corina Lucia, Oane Nicu, Crețburg Cristian Gabriel.**

Ganea, Boacă, Manolache

Pe 4 mai o sărbătorim pe **Pană Elena Bucur**. Îți dorim multă sănătate, bucurii nenumărate, să fii puternică, învingătoare, să ai parte de cei dragi, să ai parte de tot ce te-nconjoară. „La mulți ani!”

Angi Papuc

Un înger păzitor, veghează lângă tine... trimis de Dumnezeu din slăvile divine... să-ți însoțească pașii în zorii

dimineții... să-ți fie călăuză până-n amurgul vieții... „La mulți ani!” pentru toți din **echipa “Ridică-te și umblă”** la 2 ani de la înființare. Multumim.

Lili Petrariu

„La mulți ani!” pentru **Dana Micu, Bălțați – Iași (6 Mai)**! Să fie sănătoasă și înconjurată de oameni dragi ei. cu toata dragostea o îmbrățișează prietena ei Lili Petrariu.

Codruț

Pentru **Dana Micu** din Iași. Pe 6 mai face o frumoasă vârstă. Îi urez multă sănătate, bucurii și un sincer „La mulți ani!”

Matfeev Roxana – Botoșani

„Dragă **Anni Maurer**, îți doresc multă sănătate, multă răbdare și să te bucuri de fiecare clipă fericită pe care viața ți-o aduce în cale. „La mulți ani!” și multă putere în continuare!” (26 mai)

Simion Petrică

„La mulți ani!” sănătate și prosperitate pentru **Cristina Șerban** cu ocazia zilei de 5 mai.

**Roxana Matfeev
Botoșani**

În fiecare lună am primit și citit revista Împreună cu nerăbdare și interes. Am găsit de fiecare dată speranță și puterea de a o lua de la capăt, de a privi înaintea știind că fiecare pas îmi e vegheat de sus.

Am auzit odată povestea cu călătorul din deșert care după un drum chinuitor și sfâșietor se uită în spate și vede o singură urmă de pași și atunci întreabă cu disperare: "Oh, Dumnezeu meu, de ce m-ai părăsit? M-am chinuit singur prin seceta și iadul acesta? De ce nu ai fost alături de mine?" Și atunci Dumnezeu i-a răspuns: "Ai văzut o singură urmă de pași, fiul Meu, pentru că atunci când ai traversat deșertul Eu te-am ținut în brațe!"

Aceasta a devenit motto-ul meu în viață și astfel știu că și în clipele cele mai grele am pe Cineva alături... Credința e cea care ne poartă mai ușor prin necunoscut, luminându-ne drumul.

De asemenea, citind atâtea exemple de suferințe puternice într-un trup chinuit, mă fac să mulțumesc pentru ce am și să înțeleg că unii luptă mult prea mult pentru stropul de fericire visat.

Și eu am înțeles ce ai înțeles tu și îți mulțumesc Bunului Dumnezeu pentru aceasta, ca și pentru alte, foarte multe alte lucruri din viața mea. Mă bucur că El și prin revistă te-a ajutat și te ajută și-ți mulțumim că ne-ai împărtășit aceste gânduri frumoase.

**Dana Ramona
Bacău**

Noi oamenii suntem ca niște viori. Pentru fiecare din noi, atunci când ne-a creat, Maestrul a compus o muzică specială pe care s-o cântăm. Din păcate, nu toate viorile ajung pe mâinile unor muzicieni care să scoată cea mai frumoasă melodie din corzile lor. Unele ajung prăfuite într-un colț de pod, cu corzile rupte, cu arcusul fărâmat. Nimeni nu mai dă un ban pe ele... și asta până când Maestrul le găsește, le îngrijește și pune din nou în ele muzica pe care a compus-o pentru ele atunci, la început. El nu renunță la noi niciodată... fii o vioară perfectă pentru El.

Frumoase gânduri! Îmi doresc mult ca și-n privința scrierii la revistă să fii la fel de activă cum ești în viața de zi cu zi. Mulțumim!

**Trif Corina
Mangalia**

„Într-o lume plină de ură, noi trebuie să

îndrăznim să sperăm. Într-o lume plină de furie, noi trebuie să îndrăznim să fim calzi. Într-o lume plină de disperare, noi trebuie să îndrăznim să visăm. Într-o lume plină de neîncredere, noi trebuie să îndrăznim să avem credință” (M. Jackson)

Mulțumim că ai vrut să ne împărtășești tuturor aceste calde dar puternice îndemnuri.

**Nica Gina
Livezi (Bacău)**

Au trecut câțiva ani de la apariția revistei, de care mă bucur foarte mult acum. Nu la fel era înaintea, când nu eram singură. Abia aștept data de 15, să vină revistă. Mi-ar veni greu să nu mai vină.

De multe ori ajungem la concluzia domnișoarei Cidem Narcis Brâslășu, și anume că viața noastră pare fără sens și din multe puncte de vedere nu are rost să mai trăiești. Fără Dumnezeu, duce la disperare. Trebuie să-l mulțumim Domnului că a lăsat speranța, că va pune capăt neputințelor noastre. Dacă-L alegem pe Domnul ca Mântuitor, vom avea parte de viața veșnică. Trebuie să învățăm lecția suferinței, clădindu-ne un caracter după voia lui Dumnezeu. Să învățăm umilința, răbdarea, compasiunea, dreptatea, dragostea față de aproapele. Trebuie să trecem prin suferință gândind că Isus Se va întoarce și ne va oferi un viitor glorios. Contează în cine ne punem încrederea.

Vă mulțumim pentru toate sfaturile date. Să fim răbdători în necaz, să rămânem la cele smerite, să nu-ntoarcem rău pentru rău...

Mulțumesc pentru tot!

Cât despre primirea revistei, mă bucur că acum o apreciați mult mai mult. Stau și mă întreb: când nu va mai apărea, câți din noi, care o primim, îi vom simți lipsa? Acum... unii dintre noi, poate citim în fugă doar o pagină sau două și... o aruncăm într-un colț sau mai știu eu unde. Bine ar fi să o prețuim mai mult acum, când încă o mai avem!

Cât despre gândurile despre suferință, despre viață, despre Dumnezeu... mulțumim că ni le-ai împărtășit și nouă, și mă bucur că cele scrise de Cidem te-au impresionat atât de mult. De fapt, mai mulți cititori au scris cuvinte de apreciere la adresa celor scrise de Cidem. Mulțumim încă o dată!

Noua lege a asistenței sociale (4)

Av. DANA BORDEIANU

Vă invit să mergem mai departe, răsfoind Legea nr. 292/2011 privind asistența socială. În ediția anterioară vă promiteam că urmează să prezint în detaliu: formularea cererii, dosarul, soluționarea acestuia și plata efectivă a ajutorului.

Astfel, articolul 16 stabilește că „beneficiile de asistență socială se acordă la cererea scrisă a persoanei îndreptățite, a reprezentantului familiei sau a reprezentantului legal al persoanei îndreptățite.”

Cererea la care face referire articolul 16 este un formular tipizat ce se găsește la fiecare Primărie în parte și vă este înmănat în mod gratuit. Formularul acesta tipizat este unic, iar Legea Asistenței Sociale menționează că modelul acestuia se va stabili prin hotărâre a Guvernului.

Această cerere conține:

- date privind numărul membrilor familiei respective,
- veniturile realizate de toți acești membrii sau de persoana singură (acolo unde nu este o familie),
- bunurile deținute,
- date cu privire la educația și profesia acestora
- informații cu privire la nevoile speciale și situațiile particulare în care aceștia se află.

Evident că cererea trebuie să fie însoțită de documente / acte care să demonstreze cele arătate mai sus: buletine / cărți de identitate ale membrilor familiei cu vârsta de peste 14 ani, certificate de naștere copii, certificat de căsătorie, adeverințe cu privire la veniturile / lipsa veniturilor, alte documente privind situația membrilor familiei.

Așadar, **dosarul va fi compus din cererea luată de la Primărie și completată la care se vor adăuga toate documentele doveditoare în conformitate cu cele scrise în cerere.**

Dosarul se depune și se înregistrează (nu uitați să luați numărul de înregistrare al dosarului atunci când îl depuneți!) la Primăria locală, acolo unde aveți domiciliul.

La momentul acesta, cum unicul act normativ este Legea Asistenței Sociale, raportându-ne doar la acest act normativ, vom reține că, în cazul beneficiilor plătite din bugetul de stat, **cererea, certificată de Primar, se transmite până la data de 5 a lunii următoare** celei în care ați depus dosarul, la serviciul specializat.

Se intenționează ca într-un termen relativ scurt, prin îmbunătățirea sistemului informatizat, să nu mai fie nevoie decât de depunerea cererii fără alte documente

justificative. Însă, momentan, se utilizează tot metoda clasică: **cerere + acte doveditoare.**

După ce dosarul este verificat pentru a se vedea dacă îndeplinește condițiile de acordarea a beneficiilor sau nu, acesta, în cazul aprobării, va fi înaintat la serviciul specializat în vederea plății. Conform dispozițiilor articolului 18, alineatul 3, dreptul la beneficiile de asistență socială se acordă începând cu luna următoare depunerii cererii.

Pe de altă parte, alineatul 4, tot din articolul 18, stabilește că dacă persoana / familia nu mai îndeplinește condițiile de acordare a acestor beneficii, sistarea plății se face în luna următoare celei în care nu mai sunt îndeplinite condițiile de acordare a acestor beneficii.

Cu privire la plata efectivă a beneficiilor de asistență socială, aceasta se realizează prin metodele cunoscute deja, conform opțiunii persoanei / familiei îndreptățite: prin mandat poștal, cont bancar, tichete sociale sau altă formă de plată conform legii. Cu privire la tichetele sociale, modalitatea de plată efectivă a acestora urmează a se stabili prin legi speciale. **Plata beneficiilor se efectuează în luna curentă pentru luna anterioară** (de aceea se și întârzie cu o lună sistarea plății - tocmai pentru a ajunge la zi cu dreptul beneficiarului). Prima plată se efectuează în maximum 30 de zile de la stabilirea dreptului.

În final, consider important de menționat și următorul aspect: procedura de înregistrare și soluționare a cererii de acordare a beneficiilor de asistență socială urmează a fi reglementată prin legi speciale – cu alte cuvinte, acum avem doar Legea – cadru (adică baza legislativă în domeniul asistenței sociale) însă **ne lipsesc normele de aplicare** și alte acte normative utile reglementării activității tuturor instituțiilor și organismelor implicate în acest domeniu.

În ediția viitoare voi prezenta **sistemul de beneficii de asistență socială, încercând să răspund la câteva întrebări:**

- Se consideră o familie bărbatul și femeia necăsătoriți?
- Ce înseamnă familie monoparentală?
- Cine este reprezentantul unei familii?
- Ce presupune locuința cu condiții improprii?

Lămuriri cu privire la aceste întrebări, dar și alte informații, vor fi publicate în ediția viitoare a acestei rubrici.

-va urma-

material realizat de av. Dana Bordeianu

0 cursă pentru viață

-continuare-

de Nick Heil

Cu spatele gol, bătut de rafale de vânt având în jur de 50 km/oră, Jarred l-a luat pe Kaeled sub braț și l-a apucat pe Tristen de încheietura mâinii trăgându-l pe plăcile de gheață sau zăpadă.

Dar metoda utilizată s-a dovedit destul de repede ca neeficace. El aluneca și cădea fără oprire. Jarred a hotărât să transporte copiii pe rând. Făcea o bucată de drum cu Kaeleb în spinare, pentru a-i da maximum posibil de căldură, apoi îl lăsa jos pentru a se întoarce să-l ia pe Tristen.

Ajuns în vârful unei coline, a văzut camioanele pe malul celălalt al lacului, la mai mult de un kilometru. A mai observat și pe cei doi pescari în apropiere de mașini și a început să strige cu ce i-a mai rămas din forțele sale. În sfârșit, prin zgomotul făcut de rafalele de vânt a reușit să audă un răspuns slab dar ferm: "Venim!"

Josh Vigil și Brian Davis, nu și-au dat seama de la început că era un strigăt de ajutor. Brian chiar și-a închipuit că ar fi vorba de vreun grup de adolescenți care ar dori să-i tulbure de la pescuit.

Dar Josh a recunoscut în glasul lui Jarred, disperarea unei fiare vânat.

"Am impresia că cineva are nevoie de ajutor, spuse el. Voi merge să arunc o privire."

Brian l-a urmat și s-au pus pe alertat. Atingând malul opus cinci minute mai târziu, le-a fost dat să vadă o imagine stupefiantă: un om cu spatele gol, fără cămașă pe el, cu fața cărămizie, cu părul vâlvoi și înțepenit de ger, mergea ținând în brațe un băiat cu fața lividă. Josh făcu un sprint prin zăpadă. Când a

ajuns aproape de cei doi, omul a căzut în genunchi, cu micul corp al copilului în brațele sale.

"Tristen, celălalt fiu al meu, a rămas în urmă, spuse Jarred. Trebuie mers să-l căutăm."

Brian și-a scos hanoracul și l-a învelit pe Kaeleb în această haină uscată și caldă, după ce i-a scos hainele ude de pe el. Apoi în timp ce Brian traversa gheața cu Kaeleb în brațe, Josh și Jarred au plecat în căutarea lui Tristen. L-au găsit într-o adâncitură acoperit de gheață, ghemuit cu genunchii la piept. El respira încă. Josh a înfășat corpul rigid în mantoul său și l-a luat în brațe.

Înainte de a traversa lacul pentru a ajunge la mașini, Josh s-a oprit, chiar dacă Tristen nu cântărea mai mult de 30 kilograme, el risca totuși ca gheața să cedeze sub greutatea lor.

"Am o sanie de plastic în camion, spuse Jarred. Ne-am putea ajuta de ea să-l transportăm."

-Mai aveți forța să mergeți să o căutați? îl întreabă Josh.

-Desigur, răspunse Jarred, întărit de adrenalină. Mă voi întoarce cât pot de repede."

În timp ce Jarred a plecat pe gheață, Josh aștepta pe mal cu Tristen, pe care-l strângea puternic la piept să-l încălzească. El însuși tată a cinci copii, îi vorbea la ureche lui Tristen, ca și cum ar fi unul din ai săi. "Nu te lăsa, băiete, Fii tare. Tu ești incredibilul Hulk."

Într-o stare de hipotermie avansată, Tristen era scuturat de frisoane incontrolabile. Douăzeci de minute s-au scurs până ce Jarred a venit cu sania care să le permită să-l transporte pe Tristen peste zăpada ce acoperea gheața.

Când în sfârșit au ajuns la camion, motorul era pornit și căldura dată la maxim. Kaeleb era întins pe bancheta din spate. În această zonă îndepărtată, comunicarea prin celular nu era posibilă. Singura soluție era să-l instaleze și pe Tristen cu fratele său și să meargă cât mai repede spre autorută.

"O să vă urmărim spuse Josh, dar trebuie să ne grăbim."

În căldurosul refugiu al cabinei, Kaeleb și-a recăpătat repede forțele: și-a revenit și a început să vorbească. Dar Tristen, înfășurat în pătură groasă, era încă semi inconștient. Jarred a depășit drumul de pământ, accelerând la maximum. A reușit în sfârșit să comunice cu serviciul de urgență, care le-a trimis o ambulanță, ce-i aștepta la prima intersecție cu autoruta.

Rachel Knavel era acasă, când telefonul sună: șeriful i-a explicat că cei doi fii ai săi au avut un accident pe lac și că sunt în drum spre spitalul Memorial Hospital de Rock Spring, la 25 kilometri distanță de ea, unde sunt tratați pentru hipotermie.

La spital, Rachel a găsit pe soțul ei în mijlocul conversației cu polițiștii. Și el era înfășat într-o pătură, dar încă nu-și schimbase pantalonii uzi. Kaeleb prinzând forțe mai repede, era într-un pat de urgență, perfect conștient. În schimb Tristen era într-o situație critică. Temperatura sa internă nu depășea 26,5 grade celsius, ceea ce însemna că era încă în pericol să

>>> continuare din pagina 16

moară. Încălzirea unui pacient ajuns într-o astfel de stare de hipotermie, era un proces delicat și periculos, și copiii sunt în mod special vulnerabili la leziuni cerebrale sau stop cardiac.

Tristen va trebui să fie transportat într-un spital de copii din Salt Lake City, la aproximativ 300 kilometri de acolo. Medicii de la Rock Spring, îngrijorați să nu i se întâmple un stop respirator în timpul transportului, erau pe punctul de a-l intuba, când băiatul deschide ochii începând să clipească des.

"Unde este Kalaeb?" murmură el. O infirmieră s-a dus să-l caute pe copil, care alergă spre pat și își îmbrățișă fratele mai mare, cu ochii scăldați de lacrimi. "Tristen va trebui să meargă la Salt Lake City cu mama", i-a explicat Jarred.

Rachel se apleacă peste fiul ei mai mare și îl mângâie pe cap.

"M-au ras? Întreabă el dintr-o răsuflare.

-Nu, nu dragul meu, îi spuse Rachel, înghițindu-și lacrimile. Părul tău frumos este la locul lui."

La Salt Lake City, Rachel este încă foarte emoționată, văzând viteza cu care zeci de doctori și infirmieri s-au adunat pentru a-l îngriji pe copilul ei.

Trei sferturi de oră mai târziu, starea de sănătate a lui Tristen era stabilizată și tânărul pacient a fost transportat în salonul de îngrijire intensivă. Reabilitarea lui rapidă a surprins chiar și echipa medicală. Infirmiera care a condus-o pe Rachel la patul lui Tristen, i-a spus surâzând: "Chiar mai există în realitate astfel de întâmplări!"

Rachel a petrecut noaptea la căpătâiul lui Tristen, într-un fotoliu, incapabilă să doarmă vreun moment.

După amiaza următoare, Tristen a vorbit, a mâncat înghețată și a jucat pe calculator jocul său favorit.

La întoarcerea în Wyoming, familia Knavel a invitat la masă pe Josh și Brian împreună cu familiile lor. Ambianța era de sărbătoare: îmbrățișări, lacrimi și multă bună dispoziție. În ziua următoare Tristen a câștigat campionatul de șah, la categoria sa de vârstă. Toată familia a consultat apoi un psiholog, care i-a ajutat să treacă cu bine peste această dramă.

"La început am fost furioasă pe Jared, mărturisește astăzi Rachel. Dar când am aflat cât a suferit și cât de eroice au fost acțiunile sale de a-și salva fiii, am înțeles că a fost un accident și că nimeni nu trebuie condamnat."

Cu o voce joasă, plină de emoție, ea a mai adăugat: "Doar datorită lui, lui Brian și Josh, băieții mei sunt în viață."

-sfârșit-

Sursa: Selection.ca, ianuarie 2011

Trimis de TRAIAN FLOREA – Canada

..... Anunțurile redacției Anunțurile redacției Anunțurile redacției

INVITAȚIE – APEL

După cum unii dintre voi știți, revista o trimit deja de mulți ani și în format electronic, prin e-mail, mai exact zis: în format pdf. Primirea prin e-mail are mai multe avantaje (primirea mai devreme cu câteva zile, toată revista color, claritate a imaginilor, etc.) și un dezavantaj (nu poate fi citită decât pe computer sau altceva asemănător). Părerea mea de rău constă în faptul că nu o primiți mai mulți dintre voi prin e-mail. Fac un apel la voi, cei ce aveți computer, acces la internet, adresă de e-mail, trimiteți-mi pe adresa mea de e-mail (aurelsda@yahoo.com) un scurt mesaj cu numele, adresa poștală și adresa de e-mail, astfel încât să o puteți primi și pe e-mail, în format electronic, digital.

Subliniez: toți cei care îmi veți da adresa de e-mail veți primi revista și în format tipărit și în format electronic! Momentan 70 de persoane cu dizabilități o primesc în felul acesta. (O primesc în ambele formate, deoarece, în general, o dau și altora s-o citească)

Însă dacă printre voi, cei care aveți acces la internet, sunteți și persoane care o citiți numai voi și nu aveți nevoie de ea și în format tipărit, încercați să o primiți numai în format electronic. Poate vi se pare o măsură mărunță, însă la fiecare 100 de reviste netipărite și neexpediate, economia se poate ridica la multe milioane pe an:

- 100 reviste netipărite și neexpediate – 1.580 lei / an (15.800.000 lei vechi / an);
- 200 reviste netipărite și neexpediate – 3.160 lei / an (31.600.000 lei vechi / an);
- 300 reviste netipărite și neexpediate – 4.740 lei / an (47.400.000 lei vechi / an);
- 400 reviste netipărite și neexpediate – 6.320 lei / an (62.400.000 lei vechi / an);
- Etc.

Până acum 136 prieteni (6 luna trecută), înțelegând nevoia mare de a face economii, au renunțat la a o mai primi în format tipărit, primind-o doar în format electronic.

Vă mulțumesc din toată inima.

IMPORTANT!

Reînnoiesc rugămintea de a trimite adrese ale semenilor și prietenilor noștri cu handicap locomotor care, ca și noi, trec prin aceleași frustrări, dezamăgiri, descurajări și lupte sufletești.

Este frumos să ne bucurăm împreună de această revistă, de informațiile pe care le conține, de aceste articole deosebite, scrise de oameni deosebiți.

Cu tot respectul țin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariției revistei. Sfatul meu este să scrieți din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii spațiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

Vă rog mult, pe toți cei care scrieți, puneți-vă numele complet și adresa la expeditor!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanța)

Mereu doriți să transmiteți din prea plinul inimii d-voastră și nouă, tuturor celor care ne bucurăm de această revistă. Continuați această frumoasă lucrare și nu încetați să continuați să folosiți și telefonul pentru a bucura și încuraja pe cât mai mulți.

Popescu Nicoleta – Bughea de Jos (Argeș)

De câte ori primesc vreo scrisoare de la d-voastră (adică în fiecare lună) și citesc descrierile „pătimașe” ale grădinii d-voastre minunate, mă încercă mereu același regret că anul trecut, în toamnă, atunci când am organizat tabăra de la Albești, nu m-am oprit, chiar și numai pentru câteva momente, pentru a ne bucura împreună de ceea ce constituie bucuria și preocuparea d-voastră. Sunteți, printre altele, și o adevărată gospodină și grădinăreasă.

Mulțumesc pentru felicitare și pentru frumoasa poezie „Judecata lui Solomon”

Șuteu Magda – Sighișoara

Mă bucur că revista v-a adus atâta bucurie și aștept cu nerăbdare viitoarele poezii pentru a le publica. Cât despre sănătate... El să dea pricepere medicilor.

Popescu Cătălina Maria – București

Mulțumesc din toată inima! Ajutorul d-voastră a venit exact când trebuia.

Mocanu Cătălin; Andreas Dan; Blaga Ion; Breha Vasile & Elena; Sava Marin; fam. Fighir; Militaru Ioan; Simona Mihăescu; Adina Dediu; Sorin Barbu; Dragoș Carabăț; Marian Capotă; Fam. Brăslășu; Susu Alexandra; Monica Mărginean; George Pieleanu – Alexandria; Dorel Baloaica; Jeni Mocanu; Pisău Eleonora; Petică; Stanciu Costel – Buzău; Szabó Iuliana - Harghita; Ruse Cristina – Tulcea; Maria Bană; Daniela Deaconu; Adam Viorel; Magdalena; Irina Modreanu; Maria Constantin; Anuca; Marcel; Breha Vasile & Elena – Dorohoi; Romeo Vălean; Mihaela Loghin – Dorohoi; Vulpe Marian Codruț; Stancu Florea – Buzoiești (Argeș);

Atât de multe și frumoase urări, felicitări, îndemnuri, cuvinte de apreciere și încurajare... și mai toate spuse în mesaje scurte, în numai câteva cuvinte sau rânduri, scrise într-un sms, e-mail, felicitare, mică scrisoare, etc. Mi-ați umplut inima de bucurie și vă mulțumesc din toată inima, așa cum mulțumesc și tuturor celor care m-au sunat.

Doresc să corespundez:

Aurel Dudu – Năruja (Vrancea)

Sunt un domn cu handicap gr. I (scleroză multiplă – merg pe picioarele mele pe distanțe de câteva sute de metri), am 47 ani, sunt credincios și doresc să cunosc o doamnă tot cu handicap (să poată merge), să ne înțelegem, să ne respectăm, să ne susținem unul pe altul în momentele mai grele, să parcurgem împreună drumul care îl mai avem în viață. Aurel Dudu, com.

Năruja, jud. Vrancea, 0733-579407

Munteanu Ionel

Bună la toată lumea! Mă numesc Munteanu Ionel, am 46 ani, 1, 90 m, 90 kg, am un handicap gr. I și doresc să cunosc o d-nă cu un handicap gr. 2 în care să spargem acest zid al singurătății care e mai rece decât iarna... Eu pot fi găsit la 0746-871493 sau 0760-754411.

Alina

Bună. Numele meu este Alina și doresc să-mi fac prieteni din toată țara, discutând pe marginea Bibliei. Aștept cu nerăbdare vești de la voi. Mă puteți găsi la adresa de id subaalina@yahoo.com

Eugen

Mă numesc Bădăluță Eugen. Am 38 de ani. Sunt despărțit de 7 ani de soția mea și am în întreținere doi copii minori. Sunt din Buzău și locuiesc la țară. Doresc cunoștință cu o soră de credință cu suflet bun, care să iubească copiii și pe Dumnezeu în primul rând. Poate avea și un mic handicap. Rog seriozitate. Pot fi contactat la 0785-767807 sau 0754-484736. Vă mulțumesc frumos. adresa.sat cîndești com vernești jud Buzău

Minea Gheorghe – Cîndești (Buzău)

Sunt creștin adventist am 43 de ani, 1,80 m, 68 kg., handicap ușor (gr. II), am o fetiță și doresc să îmi găsesc jumătatea pentru căsătorie. Poate avea un mic handicap (tot gr. II), poate să aibă și un copil și vârsta între 35-40 ani. Doresc să pot locui la ea. 0758-331514 și 0785-560423.

Iulian

Bună, sunt Iulian, am 36 de ani, 1,65 înălțime, ochi căprui, am un copil, sunt din jud. Brăila. Doresc o relație serioasă, pentru căsătorie. Sunt sincer, urăsc minciuna. 0732-239232 sau 0741-354655.

>>> continuare din pagina 18

Daniel

Daniel, 45 de ani, caut o doamnă cu handicap gr. 2 pentru căsătorie. Doamnele interesate mă pot contacta la nr. 0747-499788 adresa de skype și messenger ioan_daniel89

Nicu

Mă numesc Nicu, 47 ani, 1,65 m, sunt persoană cu handicap fizic gr. 2 (mâna dreaptă și facial). Sunt salariat în București și doresc să cunosc o doamnă cu handicap (să poată merge) și fără obligații, pentru o relație de prietenie finalizată cu căsătorie. Tel. 0726-615237 (răspund doar la SMS).

Alex

Păun Alex Marius, am 27 de ani, sunt din com. Siliștea Gumești, jud. Teleorman. Dacă vrei să încerc să te fac cea mai fericită fată, dacă nu ai alceva mai bun de făcut, sper să găsesc ce lipsește din viața mea. Tel. 0763-243293

Gigel

Bună, mă numesc Gigel, am 32 de ani, folosesc căruț, am gr. 1. Doresc să corespondez cu fete pentru prietenie serioasă. Nu am vicii. Dacă vreți mă puteți suna la nr 0725-470437

Robert

Mă numesc Robert Mihalache din Piatra Neamț, am 34 de ani, am handicap gr. I și doresc să cunosc o fată cu vârsta între 24-35 ani și să fie adventistă. 0740-883063

Anonim

Creștin adventist, 40 ani, ochi albaștri, 1,80 m înălțime, 70 kg. Doresc să cunosc o fată creștină, cu sau fără handicap, pentru prietenie - căsătorie. Tel. 0720-154534 și 0760-039547

Daniel

Tânăr adventist, 30 ani, doresc să cunosc o fată în vederea căsătoriei. Poate avea chiar și un ușor handicap. 0760-895620

Ciprian

Tânăr, 30 ani, persoană cu handicap gr. I, doresc să cunosc o tânără, persoană cu handicap gr. I, sufletistă, cu vârsta 29-30 ani. 0734-671935 sau 0233-280626

Tudor Mihai Bogdan

Bună! Mă numesc Tudor Mihai Bogdan, am 30 de ani, am handicap gr. II, doresc cunoștință cu domnișoare de vârstă apropiată (22-30 ani) și să aibă un handicap ușor. 0768-265889 (între orele 9-16). Rog seriozitate! Nu răspund la număr ascuns.

Notă: Rog în mod serios ca mai înainte de a lua legătura cu cei care și-au exprimat dorința de a corespunda, citiți cu atenție anunțul și sunați numai dacă intențiile voastre corespund conținutului anunțului. Nu mai răniți pe semenii noștri, pe cei care deja suferă, sunându-i și propunându-le lucruri care nu reies din anunț că și le-ar dori!

Notă: Rog pe cei / cele care nu binevoiesc să fie serioși(e), ci doresc doar să se joace cu sentimentele semenilor aflați deja în suferință, să se abțină de la această „distracție” dureroasă. Mulțumesc!

NOTĂ: Rog pe toți cei care doresc să corespondeze, atunci când își exprimă această dorință, să scrie și un mic enunț, de câteva rânduri, care să conțină o scurtă prezentare: nume, hobby-uri, motive, etc., etc.

Puneți-vă în locul celor ce citesc enunțurile și doresc să corespondeze. Este normal ca enunțul să-i convingă să înceapă o corespondență bogată, însă dacă acesta este sărăcăcios întocmit, nespunând mai nimic despre cel ce solicită corespondență...

SUGESTIE: Cei care doriți să vă faceți prieteni și vă exprimați frumoasa dorință de a corespunda, nu așteptați să vi se scrie, ci începeți voi să scrieți (sau să sunați) celorlalți, care și-au exprimat aceeași dorință!

SPONSOR: **A.S.I. ROMANIA**
CONTACT: Str. Mureșului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureș, cod 547526 tel. 0265-320548;
www.asiromania.ro

Asociația "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltărețu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO80RNCB0245036735870001
B.C.R. Alexandria

ÎNTREBARE

*Isuse, Tu Te-ai născut și ai trăit ca noi
Dar ai mers numai drept, n-ai pată de noroi
Doar noi ne murdărim și ne pătăm mereu
Păcatul nu-l urâm și-l ocolim cu greu
Chiar ne-ndreptăm prea lesne cu fața spre păcat
Și-apoi cu întristare oftăm, Te-am supărat
Dar nu facem nimica, cu Tine ne luptăm
Lăsați ca duși de vrajă prea lesne ne lăsăm
Și tot pe-a noastră cale ne place și mergem
Deși le știm pe toate, și știm și înțelegem
Ca prin a noastre fapte prea des Te răstignim
Și-apoi venim la cruce și vrem ca să murim
Dar până când Isuse o să mai fie har?
Și până când iertarea Tu ne-o mai dai în dar?
Că prea des ne abatem și prea multe greșim
Și apoi promitem Doamne că azi ne pocăim
Dar azi devine mâine și nicicând nu e azi
curând ai să vii Doamne, cu focul să ne arzi
Și munții or să cadă, of de ne-ar astupa
Căci Ți-am promis prea multe și n-am făcut așa.
Le știm pe toate Doamne dar suntem rătăciți
Prin ale noastre fapte suntem și răzvrățiți
Dar până când Isuse, Tu șansă ne mai dai
Ca să primim o jertfă și să primim un rai?
Și până când Isuse la inimi ai să bați?
Of, până când Isuse mai poți Tu să ne cați?*

Emilia Dinescu – Valea Stânii (Argeș)